

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXVII.

Marec-Apríl

2024

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 3-4

Pašie

Pašie sú neodmysliteľnou súčasťou vrcholného obdobia pôstu a veľkonočných sviatkov. Správa o Ježišom umučení sa každý rok číta z pera iného evanjelistu. Počas storočí sa stali inšpiráciou pre mnohých umelcov, ktorí ich vyjadrovali v divadle, hudbe či tanci, prípadne ich kombinácií. Sú predlohou pre viaceré veľkolepé diela. V mnohých mestách sa dodnes stretávame s tradíciou pašiových hier, ktoré nám majú ešte viac sprítomniť najdôležitejší príbeh ľudských dejín – príbeh Ježišovo umučenia. A práve tieto sprievody a umelecké diela nám mnohokrát pomáhajú viac sa vnoriť do príbehu, ktorý sa nám odohráva pred očami. Stať sa jeho súčasťou. Stať sa jedným z davu, ktorý kráča za odsúdeným. Ak sme sa niekedy ocitli v takejto situácii viem, že sme kon-

frontovaní sami so sebou a pocitom, ktorý nás núti klásť si otázku – akú úlohu v tomto všetkom hram ja? Aký postoj zastávam? Pridal by som sa k tým, ktorí odsúdenca bránia alebo by som tiež žiadal jeho smrť spolu davom, ktorý ma unáša. Niekedy je preto potrebné urobiť krok stranou. Vystúpiť z davu a pozrieť sa na veci triezvym pohľadom. Vstupujeme do veľkého týždňa, kedy sa nám pred očami bude odohrávať príbeh, ktorý už dobre poznáme. Môže sa nám zdať, že už nemá čím prekvapiť. Vždy sme však nanovo pozvaní k uvedomeniu si, že sme jeho súčasťou a pokračovaním. Vystúpme v týchto dňoch z davu sveta a na chvíľu sa zamyslime nad otázku – akú úlohu zohrávam v tomto príbehu ja osobne?

Milan Cehlárik, administrátor

Liturgické okienko

Prefácia a sanktus

Vstúpili sme do eucharistickej modlitby, ktorá je centrálnou a najdôležitejšou časťou sv. omše. Žiaľ, často sa stáva, že práve tu pozornosť veriacich klesá, lebo si myslia, že slová, ktoré kňaz hovorí už poznajú. Prefácia – oslavná pieseň je však rovnaká iba v úvodnom dialógu, kde kňaz osloví veriacich slovami „Pán s vami“ a oni odpovedajú „i s duchom твоjím“. Následne ich vyzve k pozdvihnutiu svojich srdiec k nebesiam. Je to výzva k spoločnej modlitbe. Po úvodnom dialógu modlitba pokračuje vyjadrením dôvodu vďakyvzdania, ktorý môže byť dvojaký. Prvý je konkrétny, spojený s daným dňom a s daným slávením. Vzdávajú sa vďaky, lebo je nedeľa, lebo sú Vianoce, lebo je sviatok preblesslavenej Panny Márie alebo niektorého svätého, lebo sa slávi sobáš, krst... Tento konkrétny dôvod, ktorý sa mení zo dňa na deň a od sviatku k sviatku, je vyjadrený v prvej časti eucharistickej modlitby, ktorá sa nazýva prefácia (v lat. praefatio, doslova úvod alebo predhovor). Centrálna časť každej prefácie vysloví vždy dôvod, za

ktorých dnes vzdávame vďaky a záver väčšinou býva typizovaný, kde sa spomínajú anjeli, chóry a panstvá, ktorí oslavujú Boha a ku ktorým sa teraz chceme aj my pridať svojím spevom.

Sanktus spievajú anjeli: tak to je uvedené pri povolaní Izaiáša - Boh sedel na tróne a okolo neho cherubíni a serafíni spievali „Svätý, svätý, svätý“. A liturgické zhromaždenie sa tu na zemi pripája k nebeskému spevu. Málokedy si to uvedomujeme, ale tu už zažívame alebo sa pripravujeme na nebeskú hostinu a oslavu nášho Boha. V tej chvíli sa spájame so všetkými anjelmi k nebeskej oslave nášho Otca. Kým očakávame naplnenie našej nádeje, ako to spomíname k v každej sv. omši, chceme sa aspoň takto pripojiť k chórom anjelov. Táto oslava má vyjadrovať aj našu radosť, z toho, že prichádza na oltár Ježiš. Keď si toto všetko do dôsledku uvedomíme, náš spev „Svätý, svätý..“ už nikdy nemôže byť rovnaký a nedbalý.

spracované podľa knihy
Eucharistia utvára Cirkev

Posolstvo Svätého Otca k prvému svetovému dňu detí

Dňa 25. – 26. mája 2024 sa bude sláviť Prvý svetový deň detí, ktorý ohlásil pápež František. K tomuto dňu pápež pripravil aj posolstvo, ktoré vám v plnom znení prinášame:

Milé deti, blíži sa váš prvý svetový deň - uskutoční sa 25. a 26. mája v Ríme. Preto som sa rozhodol, že vám pošlem posolstvo. Budem veľmi rád, ak ho dostanete, a ďakujem všetkým, ktorí sa postarajú o to, aby si k vám našlo cestu. Posielam ho predovšetkým každému z vás osobne - tebe, drahé dieťa, pretože "si vzácne" v Božích očiach (Iz 43,4). Takto nás to učí Biblia a mnohokrát to ukázal aj Ježiš. Zároveň toto posolstvo adresujem vám všetkým, pretože všetci ste dôležití a pretože spoločne, či už ste si nablízku alebo vzdialení, prejavujete túžbu rásť a obnovovať sa. Pripomínate nám, že všetci sme deti a bratia a že nikto nemôže existovať bez človeka, čo ho priviedol na svet, a takisto nemôže rásť bez iných ľudí, ktorým by dával lásku a od ktorých by ju prijímal. (porov. encyklika Fratelli tutti, č. 95) Vy všetci ste radosťou svojich rodičov a svojich blízkych, ale aj radosťou ľudstva a Cirkvi, v ktorej je každý z nás ako článok veľmi dlhej reťaze, ktorá sa tiahne od minulosti až do budúcnosti a pokrýva celú zem. Preto vám odporúčam, aby ste vždy pozorne počúvali príbehy dospelých: vašich mám, otcov, starých rodičov a prastarých rodičov! A aby ste zároveň nezabúdali na tých z

vás, ktorí už musia zápasit' s chorobami a ťažkosťami v nemocnici alebo doma, na tých, ktorí sú obeťami vojny a násilnia alebo trpia hladom a smädom, na vašich rovesníkov, ktorí žijú na ulici, na tých, ktorí sú nútení byť vojakmi alebo utekať pred vojnou z domova bez svojich rodičov, na tých, ktorí nemôžu chodiť do školy, či na tých, ktorí sa stali obeťami zločineckých a drogových gangov alebo iných podôb otroctva a zneužívania. Skrátka na všetky deti, ktorým ešte aj dnes kruto kradnú ich detstvo. Počúvajte ich, pozorne ich počúvajte, pretože vo svojom utrpení nám hovoria o tom, čo sa skutočne deje - s očami očistenými od slz a s vytrvalou túžbou po dobre, ktorá sa rodí v srdciach tých, čo naozaj videli, aké hrozné je zlo. Moji malí priatelia, na to, aby sme obnovili seba a svet, nestačí, aby sme boli spolu. Musíme zostať zjednotení s Ježišom. Od neho dostávame veľkú odvahu - Ježiš je vždy nablízku, jeho Duch ide pred nami a sprevádza nás na cestách sveta. Ježiš nám hovorí: *"Hľa, všetko robím nové."* (Zjv 21,5) Tieto slová som vybral ako tému vášho prvého svetového dňa, pretože nás pozývajú, aby sme sa stali bystrými ako deti a pochopili tak všetko to nové, čo v nás a okolo nás vytvára Duch. S Ježišom môžeme snívať o novom ľudstve a zapojiť sa do budovania spoločnosti, ktorá bude bratskejšia a pozornejšia k nášmu spoločnému domovu. A začať môžeme jednoduchými krokmi - pozdravením iných, požiadanim o dovoľenie, ospravedlnením sa či poďakovaním. Svet sa najprv premieňa pomo-

cou malých vecí a my by sme sa nemali hanbiť robiť na začiatku malé kroky. Naopak, naša malosť nám pripomína, že sme krehkí a že sa navzájom potrebujeme ako údy jedného tela. (porov. Rim 12,5; 1 Kor 12,26) A to nie je všetko. V skutočnosti, milé deti, nemôžeme byť šťastní sami, pretože radosť rastie do takej miery, do akej sa o ňu delíme: rodí sa z vďačnosti za dary, ktoré sme dostali a o ktoré sa zasa delíme s druhými. Keď si to, čo sme dostali, nechávame len pre seba, alebo keď chceme získať nejaký dar len z rozmaru, zabúdame, že najväčším darom pre seba navzájom sme my sami - sme "Božím darom". Ostatné dary sú užitočné, ale len na to, aby sme boli spolu. Ak ich nepoužívame s týmto cieľom, budeme vždy nespokojní a nikdy ich nebudeme mať dost'. Naopak, ak sme spolu, všetko je inak! Pomyšlite na svojich priateľov: aké úžasné je byť s nimi doma, v škole, vo farnosti - jednoducho všade. Je nádherné hrať sa, spievať, objavovať nové veci - a to všetko spolu, bez toho, aby sme niekoho vynechali. Priateľstvo je krásna vec a rastie len takto - keď sa zdieľame a odpúšťame si, keď sme trpezliví, odvážni, tvoriví a keď nemáme strach a predsudky. A teraz vám chcem zveriť dôležité tajom-

stvo: aby ste boli skutočne šťastní, musíte sa modliť, veľa modliť a každý deň, pretože modlitba nás spája priamo s Bohom. Naplňa naše srdce svetlom a teplom a pomáha nám robiť všetko s dôverou a pokojom. Aj Ježiš sa vždy modlil k Otcovi. A viete, ako ho volal? Vo svojom rodnom jazyku ho oslovoval Abba, čo znamená Otecko. (porov. Mk 14,36) Robme to isté! Vtedy budeme cítiť, že je blízko nás. Sám Ježiš nám to prisľúbil, keď povedal: *"Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi."* (Mt 18,20) Drahé deti, viete, že v máji sa stretne s mnohými z vás, keď prídete do Ríma z celého sveta! Aby sme sa na spoločné stretnutie poriadne pripravili, odporúčam vám modliť sa tými istými slovami, ktoré nás naučil Ježiš: Otče náš. Modlite sa ho každé ráno a každý večer, a takisto v rodine - so svojimi rodičmi, bratmi, sestrami a starými rodičmi. Ale nie ako naučenú formulku - nie! Myslite na slová, ktoré nás naučil Ježiš. Ježiš nás volá a chce, aby sme boli spolu s ním priekopníkmi vášho svetového dňa a budovateľmi nového sveta - ľudskejšieho, spravodlivejšieho a pokojnejšieho. Ten, ktorý sa obetoval na kríži, aby nás všetkých spojil v láske, ten, ktorý zvíťazil nad smrťou a zmieril nás s Otcem, chce prostredníctvom nás pokračovať v Cirkvi vo svojom diele. Premýšľajte o tom - najmä tí z vás, ktorí sa pripravujete na prvé sväté prijímanie. Milí priatelia, Boh, ktorý nás miloval od počiatku (porov. Jer 1,5), na nás hľadí očami najláskavejšieho otecka a najnežnejšej mamy. Ni-

kdy na nás nezabúda (porov. Iz 49,15), sprevádza nás každý deň a obnovuje nás svojím Duchom. Spolu s Pannou Máriou a svätým Jozefom sa modlime:

*Príd', Duchu Svätý
ukáž nám svoju krásu
odrážajúcu sa v tvárach
detí zeme.*

*Príd', Ježišu
ktorý robíš všetky veci novými,
ktorý si cestou vedúcou k Otcovi,
príd' a zostaň s nami.*

Amen.

FRANTIŠEK

Malé nahliadnutie do duše malých aj veľkých...

„Čím ma obohatil tohtoročný pôst?“

„Otázka, ktorú si kladieme každý rok a stále na ňu hľadáme odpoveď... Možno by sme sa mali skôr pýtať Čím som ja obohatil tohtoročný pôst? Čaro je v tom, že Boh od nás nečaká zázraky ani obrovské skutky, či nesplniteľné predsavzatia. On od nás totiž nečaká vôbec nič. A aj napriek tomu za nás položil svoj drahocenný život, odovzdal sa ľudom úplne celý a deň, čo deň nás zahŕňa svojou nekonečnou láskou a milosťou. Pane Ježišu, prosíme ťa odpusť nám naše ľudské slabosti, naše pády, náš strach nasledovať ťa a udeľ nám svoj pokoj a radosť z možnosti kráčať s Tebou na Kalváriu, aby sme neboli iba ďalšími klincami na tvojom kríži, ale aby naše skutky lásky boli zrkadlom tvojej obety.“

„Pre mňa je pôst obdobím, na ktoré sa vždy veľmi teším. Aj na začiatku tohtoročného pôstneho obdobia som mala v sebe akúsi túžbu stať sa lepším človekom, začať na sebe pracovať, rozvíjať sa. Veľakrát sa mi darilo, ale veľakrát som spadla. S každým pádom prišla aj istá nespokojnosť zo sebou, niekedy aj túžba vzdať to. Nakoniec som si však uvedomila: Je toto naozaj to, čo Boh od mňa chce? Chcem to vôbec ja sama? Zistila som, že moje ciele neboli stanovené správne. Na zlepšovaní sa určite nie je nič zlé, dôležitý je však zámer a ten môj bol nie tak celkom správny. Postupom času som si uvedomila, že zo svojich predsavzatí som akosi vynechala Boha. Pracovala som na sebe iba povrchne a nesnažila sa zlepšiť tie naozaj podstatné veci. Musím usúdiť, že ma od toho momentu Boh naučil mnohému. Pomohol mi byť vďačnou za to, kým som, pracovať na mojom vzťahu s ním. Ukázal mi, že ľudské pády nemusia byť podnetom na rezignáciu, ale príležitosťou na rast. Ak by som mala napísať o všetkom, čo som doteraz s Bohom mohla zažiť, neviem či by som vôbec našla toľko slov, ale hádam najpodstatnejšie pre mňa je, že nemusím čakať na pôst pokiaľ chcem pracovať na svojom vzťahu s Otcem. On mi túto príležitosť ponúka denne a je len na mne, ako sa rozhodnem.“

„Mňa tohtoročný pôst obohatil o poznanie, že by sme nemali rozdeľovať rok na obdobia kedy si dávame nejaké predsavzatia, niečoho sa zriekame, pre niečo sa obetujeme... a obdobia kedy ži-

jeme bežný „stereotyp“. Každý jeden deň, ktorý dostávame ako dar by sme mali s vd'ačným a pokorným srdcom prežiť v službe k ľuďom, ku ktorým sme poslaní presne tak ako nám to ukázal sám Pán Ježiš. Milovať, odpúšťať, dávať a slúžiť...“

„Cez pôstne obdobie som bola na veľa krížových cestách...dali mi silu..., uvažovala som nad zastaveniam, aj si poplačem keď čítame zastavenia, ale tak, aby ma nikto nevidel. Páčilo sa mi ako sme si vylosovali za koho sa budeme modliť..., nechýbajú mi sladkosti v sakristii... zvláštne.. Ježiš nás miluje tak, že sa nám dal ukrižovať.“

„krížové cesty mi dali silu do srdca... páči sa mi Pán Ježiš na obrázku v kostole v Košolnej...deti pekne čítali krížovú cestu a ja som im pomáhala, kým vy ste museli spievať, ďakujem... Mne sa páčila vyfarbovanka ako ženy utekali povedať, že Ježiš vstal z mŕtvych a stretli pekných anjelov... všetky dievčiny sa krásne modlili...“

„Toto pôstne obdobie som sa zapojila do všetkých farských pôstnych aktivít, v ktorých vidím ich duchovný význam a ovocie. Osobne som sa v tomto pôstnom období rozhodla odložiť výkon, sústrediť sa na ticho a byť vedome prítomná v tichu pred Pánom... tak zachytiť tisíckrát čítaný biblický text, ktorý sa ma začal dotýkať len v tomto tichu... vedome odložiť výkon, svoje myšlienky, emócie a učiť sa počúvať... učiť sa pokore. Čo znamená stať sa

zrno a odumrieť pre dobrú úrodu... do akej miery to dokážem, do akej dokonalosti to z lásky a uponížene učinil Boh sám... Čo to je za láska? Či som takej lásky schopná aj obety a inakosti pred svetom. Či je moje konanie úprimné, čo je póza, škrupulóznosť a do akej hĺbky dokážem skúmať svoje srdce a nechať aj cez veľký nekomfort si ho pretvárať podľa Jeho srdca... S pokorou a vd'akou som si uvedomila, že bez Neho nemôžem nič, že učeň nie je nad majstra, že Bohu stačí moje obyčajné chcem a slobodné rozhodnutie pre neho a už pracuje, že si radšej voliť byť odumreté zrno ako byť pleva vo vetre, že Boh je dokonalý a ľudským rozumom plne neuchopiteľný, že odpoveď na všetky trápenia nie je v nikdy nekončiacom sa sťažovaní sa ale je: vezmi svoj kríž a nasleduj ma. Že viera, nádej a láska sú cnosti, ktoré treba vedome pestovať a posilňovať, že hynieme lebo máme slabé poznanie. Často si zamieňam svojvôľu za Božiu. Nekonečne chváliť a ďakovať Bohu je málo...“

„Tento pôst ma naučil väčšej trpezlivosti... inak som začal vidieť mnohé veci..., dal mi veľa lásky...“

„Zvyčajne to robia ľudia tak, že si dávajú v pôste rôzne predsavzatia – čoho sa chcú zriecť, čo chcú urobiť dokázať. Tento rok som sa rozhodla, že prejdem pôstom cestou modlitbového zápisníka Na ceste – od Márie Melicherčíkovej. Je v ňom veľa citátov zo Sv. Písma, otázk, úloh, ilustrácií a veľa voľných strán na zapisovanie myšlienok, ktoré

ma napadnú pri čítaní Písma. Je to taký môj duchovný denník – sprievodca, do ktorého si môžem zapisovať počas celého roka.“

„Veľa som sa naučila o Pánovi Ježišovi, o jeho láske k nám, ktorá sa nám stále ponúka a nič nečaká, iba naše ÁNO.“

„Ježiško je veľmi milý a láskavý, obetoval sa za nás tak ako sa obetuje naša mamina, veľmi ho ľúbim...“

Pôvod názvu a dátumu sviatkov Veľkej noci

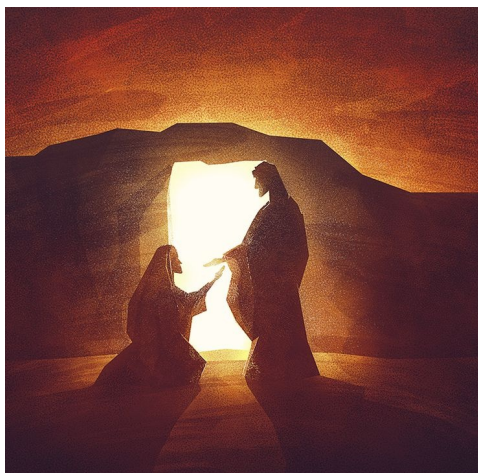
Vysvetlenie pôvodu názvu „veľká treba hľadať v časoch židovského otroctva v starovekom Egypte. Faraón nebol ochotný prepustiť svojich izraelských otrokov a preto Boh trestal krajinu desiatimi ranami. Až po poslednej z nich, keď zomreli všetky prvorodené egyptské deti, faraón prepustil zotročený ľud. Židov, ktorí pomazali veraje svojich dverí krvou baránka, sa táto pohroma netýkala, a anjel smrti ich obišiel. Baránok je preto symbolom Ježiša Krista, ktorého krv nás všetkých zachránila od večného zatratenia. Ako sa ďalej uvádza v Biblii, po vyslobodení z Egypta previedol Boh ľud na čele s Mojžišom cez Červené more, ktoré rozdelil a vysušil. Tu niektorí hľadajú pôvod tradičného židovského názvu pre Veľkú noc: pásach - prechod. Iní slovo pásach vysvetľujú ako obí-

denie, vyhnutie sa a vzťahujú ho na anjela smrti, ktorý obchádzal domy potreté krvou. Obídenie aj prechod predstavujú veľké Božie skutky, ktoré urobil počas jednej noci pre svoj ľud a preto každoročnú spomienku na tento deň Izraeliti nazvali Veľkou nocou. Symbolika prechodu z otroctva do slobody sa preniesla aj do kresťanstva ako prechod z hriechu do života v Božej milosti, ktorý zabezpečil Ježiš Kristus svojou smrťou a zmŕtvychstaním. Udalosti spojené s jeho ukrižovaním a vzkriesením sa odohrali práve počas pásachu a preto sa židovská a kresťanská Veľká noc kryje aj časovo. Nie však úplne, v prvokresťanských spoločenstvách existovali nezhody o dátume slávenia. Niektoré prvokresťanské spoločenstvá tento sviatok slávilí spolu so Židmi 14. deň mesiaca nissana, iné na prvú nedeľu po 14. nissane. Zo spisov cirkevného otca sv. Ambróza sa dozvedáme, že Cirkev sa na tom

nedokázala dohodnúť. Spor sa snažil riešiť už v polovici 2. storočia pápež Anicent a neskôr pápež Viktor II., ale ukončil ho až prvý Nicejský snem v roku 325, ktorý nariadil, že Veľká noc sa má sláviť v nedeľu po prvom jarnom splne mesiaca, čo môže pripadnúť na jednu z nedeľ od 22. marca do 25. apríla. Podľa týchto pravidiel sa určuje termín Veľkej noci dodnes. Termín sviatkov Veľkej noci je teda pohyblivý a je závislý od lunárneho cyklu. Medzitým v roku 525 požiadal pápež Ján I. mnícha Dionýza Exigua o radu v tejto záležitosti. Ten vytvoril tabuľku slávenia Veľkej noci pre nasledujúce desaťročia. Jej prijatím bol „veľkonočný spor“ ukončený. Až do reformy kalendára pápežom Gregorom v roku 1582 - existoval jeden termín Veľkej noci pre celú Cirkev. Keďže východná cirkev reformu kalendára neprijala, slávi Veľkú noc odvtedy spoločne s katolíkmi a evanjelikmi len občas. V modernej dobe už boli viaceré pokusy stanoviť Veľkonočnú nedeľu na jednu konkrétnu nedeľu. V roku 1897 sa v tejto veci obrátili na pápeža astronómovia, v roku 1931 aj Spoločenstvo národov. Druhý vatikánsky koncil sa tiež zaoberal touto záležitosťou. Vo vyhlásení z roku 1963 sa ohlasuje ochota stanoviť Veľkú noc na určitú nedeľu v gregoriánskom kalendári - ak s tým budú súhlasit' všetci, aj oddelené východné cirkvi. Pápež Pavol VI. sa potom chopil iniciatívy a navrhol od roku 1977 - keď sa všetky termíny Veľkej noci časovo zhodovali - stanoviť Veľkú noc na druhú nedeľu v mesiaci apríl. Takmer všetky biskupské

konferencie s tým súhlasili, za predpokladu súhlasu východných cirkví. Eku-
menický patriarchát v Carihrade však signalizoval „závažný pastoračný problém“, ktorý treba dlhšiu dobu skúmať. Definitívne „nie“ prišlo roku 1982 od kláštorného spoločenstva na vrchu Athos. Naposledy sa táto otázka vynorila pri veľkom miléniovom stretnutí všetkých hláv pravoslávnych cirkví v decembri 2000 v Carihrade. Vo Veľkom týždni svätá Cirkev slávi tajomstvá spásy, ktoré uskutočnil Kristus v posledných dňoch svojho života. Veľký týždeň sa začína Kvetnou nedeľou, čiže Nedeľou utrpenia Pána, v ktorej sa spája predzvesť kráľovského triumfu Ježiša Krista so zvesťou o jeho umučení. Večernou omšou na pamiatku Pánovej večere sa začína Veľkonočné trojdnie, ktoré pokračuje cez Veľký piatok utrpenia a smrti Pána a cez Bielu sobotu, vrcholí Veľkonočnou vigíliou a uzatvára sa vešperami Nedele Pánovho zmŕtvychvstania. Obrady Veľkého týždňa, ktorých začiatky siahajú 4. storočia,

prešli v nasledujúcich storočiach mnohými zmenami. Naposledy boli zjednodušené a liturgicky prispôsobené súčasným požiadavkám v r. 1951 a 1969.

Ďakujeme, nezabudneme

Pohľad ľudí na hodnoty je rôzny. Niektorí uprednostňujú hmotné hodnoty, niektorí duchovné hodnoty, niektorí tie, ktoré sú práve aktuálne. Zhoda v hodnotovom systéme nebola, nie je a ani zrejme nebude. Veriaci človek oceňuje hodnoty, ktoré mu prinášajú pokoj, radosť z každého prežitého dňa, ktoré v ňom umocňujú vďačnosť, skromnosť, priateľský vzťah k ľuďom medzi ktorými žije. Stretávať takýchto ľudí vo svojom živote je šťastie, žiť s nimi dar, komunikovať s nimi je vzácnosť. Nie je veľa ľudí s takýmito hodnotami medzi nami. Jedným z nich bol i pán Florian Planeta. Žil medzi nami nenápadný skromný život, vedel sa obetovať pre druhých, bol spokojný, ak mohol niekomu pomôcť. Tieto vzácne charakterové vlastnosti nadobúdval v detstve na Orave v Námestove, kde sa 27.4.1931 narodil rodičom Justíne a Jozefovi. Vyrastal v skromných rodinných podmienkach, ale ako často zdôrazňoval, prežíval pekné, pokojné detstvo vďaka obetavosti a láske svojich rodičov, spoločnej priazne a žičlivých vzťahov svojich osem súrodencov medzi sebou. Na svojich rodičov a súrodencov si vždy s láskou vďakou spomínal. V roku 1962 uzatvoril manželstvo s Apolóniou

Viskupičovou z Košolnej a po svadbe sa natrvalo usadil v rodnej obci manželky. Spoločne mali tri deti, dcéru Danielu a synov Petra a Pavla. Svojim deťom dali všetko čo mohli. Vychovávali ich v kresťanskej láske, obetovali im svoj celý život. Uskromnili sa, aby mohli byť nápomocní svojim deťom pri príprave do zamestnania i osobného života. Ovocie prišlo, čo rodičia zasiali, to ich deti prinášajú do svojich rodín. Je povzbudivé a potešujúce, že i vnučky, vnuci, pravnučky, pravnuci sa usilujú z úcty k babke i dedkovi žiť podľa ich túžob a predstáv. Po celý svoj život bol príkladom svojej rodine, ako i veriacim vo farnosti. Pokročilý vek mu nebránil chodiť pravidelne do Božieho chrámu a miništrovať počas svätej omše. Ani nepriaznivé počasie, vietor či dážď neboli prekážkou pri cestovaní na bicykli z Košolnej do Suchej nad Parnou do Božieho chrámu. Veľkú statočnosť a obetavosť preukazoval i pri výstavbe kostola v Košolnej. Vyhľadával tie najťažšie práce na stavbe, bol príkladným pomocníkom a k práci povzbudzoval i ostatných brigádnikov. Keď som ho požiadal o spomienky k výstavbe kostola do pripravovanej obecnej knihy, nastala v ňom chvíľa dojatia, slzy šťastia a niekoľko minutové ticho. Potom sa poďakoval pánu Bohu, že mu bolo dopriate dožiť sa požehnania nového kostola, ktorý požehnal J.E. Mons. Ján Sokol, Trnavský arcibiskup, metropolita 25. 11. 2007. Poznajúc pána Floriana Planetu, nosil som v sebe myšlienku, že i on by bol vhodným oceneným Ružou svätej Alžbety, ktorá

sa odovzdáva počas Trnavskej novény vždy 17. novembra na sviatok svätej Alžbety. Keď som na mnohých novénach počúval mená a priezviská ocenených, silnelo vo mne presvedčenie, že i on by si zaslúžil takéto ocenenie. Často sme sa spolu rozprávali, najviac asi v záhradách, ktoré máme takmer vedľa seba. Ako veľakrát i v roku 2011 sme sa rozprávali o úrode v záhradách, tešil sa, že sa ukazuje pekná úroda. V takejto žičlivej atmosfére som mu spomenul, že by som ho rád spolu s ďalšími veriacimi našej filiálky navrhol na ocenenie Ruže svätej Alžbety. V uvedenom roku sa dožil osemdesiat rokov a mal som predstavu, že by to bol pre neho vhodný darček od veriacich z našej filiálky. I tu sa však prejavila jeho skromnosť a náročnosť voči sebe. Povedal mi veľmi úprimne, že sa necíti hoden takéhoto veľkého ocenenia a požiadal ma, aby som to nechal tak. Zostal som trochu zaskočený z jeho úprimnosti, porozumel som mu, dúfajúc, že vhodný čas môže ešte prísť. I ďalšie roky sme sa spoločne stretali v našich záhradách, vymieňali sme si poznatky a skúsenosti zo sadenia a obrábania našich záhrad. Roky ubiehali, stretali sme sa i naďalej, bol som rád, že sa môžem rozprávať s tak duchovne hodnotným človekom. Jeho myšlienky, postoj k životu ma veľmi obohacovali. Osobne som šťastný, keď si spomeniem na mesiac september 2018. I v tomto čase sa tešil z úrody vo svojej záhrade a priniesol mi ukázať pekné zrelé jablká. S vďakou som ich prijal, vnímal som jeho radosť a vnútornú pohodu. Popri

inom, avšak cielene som mu spomenul, že sa opäť teším na Trnavskú novénu, ktorá sa začne v prvej polovici mesiaca november. Tiež mi povedal, že sa teší, že bude sledovať Trnavskú novénu v televízii LUX. Cítil som z neho pohodu, pokoj, dobrú náladu. Veľmi opatrne som sa zmienil, že mnohí farníci z našej filiálky by sa tešili, ak by bol i on ocenený počas Trnavskej novény. Po týchto slovách bol chvíľu ticho, potom zdvihol hlavu a veľmi prívetivo povedal: „Myslíš si, že áno?“ Po siedmych rokoch som počul od neho to, čo by som bol rád počul už v roku 2011. Cítil som, že je vnútorne pripravený na prevzatie ocenenia. S veľkým potešením som následne išiel i s písomným návrhom na ocenenie za dôstojným pánom Petrom Škultétym a mnohými veriacimi z našej filiálky a požiadal som ich o podpisy pod uvedený návrh na ocenenie. S veľkou radosťou som utekal s podpísaným návrhom na

Arcibiskupský úrad v Trnave. Sedemnásty november 2018 bol krásnym dojímavým dňom pre celú našu farnosť, náš brat Florian Planeta si prevzal z rúk J.E. Mons. Jána Oroscha, Trnavského arcibiskupa ocenenie Ruža svätej Alžbety. Mnohí čo sme boli prítomní v Bazilike svätého Mikuláša sme cítili na svojich tvárach slzy šťastia, boli sme dojatí a hrdí zároveň, že máme medzi sebou takého človeka, vedeli sme, že ocenenie je v správnych rukách. Vyslovujem veľkú úctu a vďaku nášmu bratovi Florianovi Planetovi. Obohacoval nás svojimi duchovnými, ľudskými hodnotami, ukazoval nám, akou cestou sa máme uberať. Vo svojich denných modlitbách môžeme a budeme na neho spomínať. Brat Florian, ďakujeme a nezabudneme.

Milan Tollarovič

Rozpis veľkonočných obradov 2024

Kvetná (Palmová) nedeľa - 24. marec
Košolná (sobota 23. marec) o 18:00 hod.

Suchá o 7:30 hod. a 10:30 hod.

Zvončín 9:00 hod.

Štvrtok Pánovej večer (Zelený štvrtok)

Suchá o 18:00 hod.

krížová cesta pri Polnického kríži – 20:00 hod.

Piatok utrpenia Pána (Veľký piatok)

Suchá – krížová cesta o 11:00 hod.

Suchá – obrady o 17:00 hod.

Svätá sobota (Biela Sobota)

ranné chvály – 9:00 hod.

veľkonočná vigília – 19:00 hod.

Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania

Suchá – 7:30 hod. a 10:30 hod.

Košolná, Zvončín – o 9:00 hod.

Veľkonočný pondelok

Suchá – 7:30 hod.

Košolná, Zvončín – 9:00 hod.

Január a február v našej farnosti

krsty:

* Alžbeta Nemcová, Trnava

* Matúš Marko, Zvončín

* Gabriela Snaková, Zvončín

* Urban Lužák, Suchá

* Hana Hergottová, Dlháá

pohreby:

+ Margita Dvoráková, Suchá

+ Jaromíra Tolarovičová, Zvončín

+ Ján Kasanický, Suchá

+ Florian Planeta, Košolná

+ Ján Vavro, Suchá

+ Marian Babiak, Suchá

+ Milan Remža, Suchá

+ Alexander Gievski, Suchá

+ Ľudmila Danišová, Zvončín

+ Mária Ftáčniková, Suchá

Farské oznamy

Bohoslužby na marec a apríl 2024

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18:00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s platnosťou na nedel'ňu)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

V Suchej v prvú nedel'ňu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši.

Sviatky a významné dni v marci a apríli 2024:

- 19. marec – sv. Jozefa, slávnosť
- 24. marec – Palmová (Kvetná) nedel'a
- 28.- 30. marec – veľkonočné trojdnie
- 6. apríl – Výročná poklona Oltárnej sviatosti – Košolná
- 8. apríl – Zvestovanie Pána
(preložené z 25. marca)

Úmysly Apoštolátu modlitby na marec 2024

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa za tých, ktorí v rozličných kútoch sveta riskujú svoj život pre evanjelium, aby nadchli Cirkev svojou odvahou a misionárskou horlivosťou.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby sme podľa príkladu sv. Jozefa dokázali vo všetkých okolnostiach života plniť Božiu vôľu.

Úmysly Apoštolátu modlitby na apríl 2024

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby každá kultúra priznala ženám ich dôstojnosť a hodnotu a aby sa skončilo ich znevýhodňovanie, ktorým trpia v rozličných častiach sveta.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby sme radostným svedectvom o Kristovom zmŕtvychvstaní prinášali svetu zmysel života a nádeje.

„Keď sa používa násilie, už viac nevieme nič o Bohu, ktorý je Otcom, a ani o ostatných, ktorí sú bratmi a sestrami. Zabúdame na to, na čo sme vo svete a prichádzame až do bodu, že robíme absurdné krutosti.“

Pápež František

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.
šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov
S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok